

[Carl Petersen.]

haft visse betænkeligheder af hensyn til mulig smittefare ved indførsel af dette mælkepulver. Det er også derfor at håbe, at de foranstaltninger, som ministeren meddeler vil blive foretaget, vil vise sig at være helt betryggende. Jeg siger udtrykkelig „helt betryggende“, for det kunne jo blive noget dyrt mælkepulver, hvis det viser sig, at det fører smitte med sig, der siden afstedkommer vanskeligheder for de danske besætninger.

De foreslåede priser er ændret til at være 2 kr. højere for rugens vedkommende, for hvedens vedkommende 1 kr. højere, end de er ansat til i den gældende lov. Jeg ville tro, der er mange, der mener, at denne forhøjelse burde være undgået, og det spørgsmål kan vel også rejses, om der er saglig begrundelse for en sådan forhøjelse.

Jeg sagde ved forhandlingerne i fjor om den nugældende lov, at der var en risiko ved at få for stor afstand mellem priserne på brødkorn og foderkorn, da det ville friste landmændene til at beså større arealer med brødkorn, end man ellers ville gøre. Jeg mener stadig, denne fare er til stede og vil blive forstærket ved den prisforhøjelse, man nu har foreslået. Selv om, der ikke er nogen større forøgelse fra 1957-58 i de arealer, der er tilsået med vintersæd, er der dog en tydelig tendens i opadgående retning, og jeg gør igen opmærksom på, at det kan blive en ret bekostelig historie for staten at have en kornlov som den, vi her arbejder med, hvis denne linje fortsættes, særlig for rugens vedkommende. Jeg forstår imidlertid, at ministeren er blevet enig med de interesse-rede organisationer om de priser, der nu er foreslået, og jeg vil derfor ikke modsætte mig forhøjelsen. Det er jo blevet et almindeligt udtryk i dansk sprogbrug, at man „ikke vil modsætte sig“, når man giver tilslutning til noget, man helst ville være gået imod. Hvem ved — ministeren har måske haft det på samme måde under de forhandlinger, der er gået forud.

På grundlag af den enighed, ministeren har opnået med landbrugsorganisationerne, kan jeg som sagt acceptere også denne del af lovforslaget, og jeg kan på mit partis vegne med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig behandling i det høje ting.

Sønderup: Den kornlov, der blev vedtaget i fjor, og som vi nu står over for en forlængelse af, kom til verden under besynderlige omstændigheder. Det er endnu i så frisk erindring, at jeg ikke skal trætte med gentagelser, men der er det interessante træk i billedet, at kornloven, i hvert tilfælde for foderkornets vedkommende, så godt som ingen praktisk betydning har haft, idet kornpriserne steg så meget på verdensmarkedet, at de praktisk taget var sammenfaldende med de i loven stipulerede satser.

Derfor er vi også blevet vidne til, at den højtærede landbrugsminister har kunnet rejse ud til husmændene og bedyre dem, at kornloven ingen skade har gjort det mindre landbrug. Kornpriserne var stort set blevet de samme med eller uden en kornlov, og det er for så vidt rigtigt.

Jeg er også tilbøjelig til at tro, at når husmændene til trods for den knurren og murren, der har været i rækkerne, alligevel er gået med igen, hænger det i nogen grad sammen med visse forhåbninger om, at prisforløbet i det kommende år skulle komme til at ligge på linje med indeværende års.

Et af hovedmotiverne, der i sin tid blev anført for at skride til lovgivning om kornet, var, at man regnede med, at de forhøjede kornpriser skulle virke regulerende på flæskeproduktionen, således forstået vel, at når det korndyrkende landbrug fik en tilfredsstillende pris for kornet, skulle flæskeproduktionen i højere grad være sikret for det mindre og mellemstore brug, der samtidig ikke i så høj grad ville føle sig animeret til at øge produktionen på grund af dyrere foderremmer. Men det kan med god grund siges, at også hvad den side af sagen angår, er forløbet blevet et helt, helt andet, end man havde ventet. Vi har så vidt mig bekendt aldrig nogen sinde haft så stor en flæskeproduktion, som tilfældet er i øjeblikket, og besynderligt nok er vi til dato sluppet fra det, uden at det tilsyneladende har skadet prisudviklingen synderligt.

Kornlovens betydning som økonomisk støtteforanstaltning til landbruget er til at overse. Den del af loven, der har relation til foderkornet, angår nemlig kun et eventuelt fordelingsproblem de forskellige landbrugsgrupper imellem, og den fordyrelse af brødet, som ordningen forårsager, er jo ret